

задържи своя приятел, господари и слуги, учители и ученици, свещеници, всички трѣбва да знаятъ, въ какво седи Божественото и да могатъ да го проявятъ.

Казва се въ прочетената глава: „Който люби брата си. . .“, Най-първо човѣкъ трѣбва да вѣрва, че Богъ живѣе въ всѣки едного. Божествениятъ животъ минава като велика струя прѣзъ всички. Та казвамъ: величието на нашия животъ, величието на нашето сърце, величието на нашия умъ, величието на нашата воля зависи отъ нашитѣ бждещи вѣрвания и убѣждения, да имаме една положителна наука. Азъ не искамъ да ме разберете криво, да изнесете мисълта, че сега нѣма наука. Не, съврѣменитѣ учени правятъ голѣми усилия, което е за похвала. Тѣ изучаватъ микробитѣ и редъ други научни въпроси, но казвамъ патрупването на микробитѣ въ извѣстенъ удъ отъ човѣшкото тѣло се дължи на редъ други причини. Когато човѣкъ употребява една неестествена храна, въ него се събиратъ много утайки, който привличатъ тѣзи отрицателни бактерии и отъ това се зараждатъ редъ болести: холера, чума, петнистъ тифъ и др. Обаче всички хора не умиратъ отъ холера, отъ чума, отъ петнистъ тифъ и други подобни. Защо? Защото кръвта имъ е чиста. Чистиятъ човѣкъ нищо го не хваща. Човѣкъ, който е погълнатъ съ вѣра, може да ходи между холерични и нищо да не го хване. Той не трѣбва само да проповѣдва това, но и да го опита. Той трѣбва да е направилъ опитъ, да е миналъ между хора, заразени отъ различни болести, и нищо да не го е хванало. Ако е влизалъ между десетина болни отъ рзлични болести, и нищо не